

CC.

Forslag til Lov

om

Forældelse af visse Fordringer.

(Som vedtaget af Landstinget ved 3die Behandling den 20. Maj 1908.*)

§ 1.

Den i Henhold til Danske Lovs 5—14—4 (Norske Lovs 5—13—2) gældende almindelige Forældelsesfrist af 20 Aar indskrænkes til 5 Aar, for:

- 1) Fordring, som støttes paa Overenskomst om
 - a. Salg eller anden Overdragelse af Varer eller andet Løsøre, der ikke er afhændet som Tilbehør til fast Ejendom,
 - b. Brug af fast Ejendom eller Løsøre,
 - c. Ydelse af Ophold, Fortæring eller Forplejning,
 - d. Befordring af Personer eller Gods,
 - e. Udførelse af Arbejde eller Ydelse af personlig Virksomhed af hvilken som helst Art;
- 2) Fordring paa Restance af stadigt tilbagevendende Afgift, som hviler paa fast Ejendom og uden særlig Vedtagelse gaar over fra Ejer til Ejer, paa forfalden Rente, paa Restance af Livrente, Overlevelsesrente, Pension, Aftægtsydelse, Underholdsbidrag eller anden lignende Ydelse, der forfalder med bestemte Mellemlum og ikke er at betragte som Afdrag paa en skyldig Kapital;
- 3) Fordring ifølge Forløfte, indgaaet for noget i denne Paragraf omhandlet Krav;
- 4) Statens eller Kommunens Krav paa Skatter eller Afgifter af offentligretlig Natur saavel som Krav mod Stat eller Kommune paa Tilbagebetaling af saadanne; og
- 5) Fordring paa Erstatning for Skade, tilføjet udenfor Kontraktsforhold.

Foranførte Forældelsesfrist er dog ikke anvendelig, naar der for Fordringen er udstedt Gældsbrief eller tilvejebragt andet særligt Retsgrundlag, hvorved dens Tilblivelse og Størrelse er anerkendt af Skyldneren eller paa anden Maade skriftligt fastslaaet.

§ 2.

Den i § 1 fastsatte kortere Forældelsesfrist regnes fra den Tid, da Fordringen af Fordringshaveren kan kræves betalt. Fordringen fortabes, medmindre For-

*) Se Tillæg C. Sp. 1585; Tillæg B. Sp. 3683; Landstingstidenden: 1ste Behandling Sp. 1733, 2den Behandling Sp. 2253, 3die Behandling Sp. 2259.